

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. prosinca 2012. • br. 6 • god. VI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasmina Gašparović

- 3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

† s. M. Slavica Vicić

- 4 Majka Marija Propetoga – ostvarena kao žena i redovnica (2. dio)

Branka Mlinar

- 14 Blagujmo božićni mir

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

- 15 O velikoj pažnji i brizi za djecu
18 Mile moje duhovne kćeri!
20 Zadnji dan godine
22 Nova godina
24 Okružnica za novu 1961. godinu

Blaženici u čast...

s. M. Patricija Jurić

- 26 Posveta župne crkve u Srednjoj Slatini

Mira Tomas

- 29 Milosrđe ne poznaje granice

Marija Šarić

- 30 Hodočašće Zemuničana – od Blata do Međugorja

s. M. Srebrenka Paleka

- 32 Ljubav je djelotvorna

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Agneta Juka

- 33 Rad Zaklade »Bl. Marija Petković« (2005.-2012.)

- 35 Štovanje bl. Marije Propetoga

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasmina Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

»Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!«, odjekuje poziv u ovom vremenu Došašća, svetom vremenu iščekivanja dolaska našega Spasitelja i Otkupitelja. On dolazi kako bi u našem srcu našao svoj stan, dolazi iz ljubavi, u poniznosti i blagosti, stoga:

»Pripravimo mu mili boravak u našoj duši, da živi i vlada u nama, na slavu Očevu!« (Pismo Majke Marije Propetoga, Rim, 2. prosinca 1960.).

Gospodin dolazi da nam pokaže Očevu ljubav, njegovu dobrotu i brigu za nas, jer smo njegova djeca.

»Svako se ljudsko srce na svijetu veseli i osjeća neku blaženu i ganutljivu čežnju za Božićem. Zašto? Jer to srce znade, da mu je s porođenjem Spasiteljevim sinuo spas i otvorila se vrata raja i nebeski Otac opet nas je uzeo za sinove i djecu svoju i dao nam pravo na nebesku baštinu na vječno blaženstvo. Njegovu rođenju veseli se nebo i zemlja« (Pismo Majke Marije Propetoga, Blato, 20. prosinca 1935.).

No da bismo zaista živjeli kao djeca nebeskog Oca potrebno je da naš život oblikujemo po Isusovu primjeru, kao što nas potiče bl. Marija Propetoga:

»Mi treba da proživljavamo njegovu poniznost, skromnost, strpljivost, dobrotu i krotkost, njegovu ljubav prema neprijateljima, njegovu odvratnost od grijeha i svega što nije milo Bogu Ocu. Stoga, obucimo se u Gospodina Isusa Krista, da budemo živa slika Kristova, da u svemu njega naslijedujemo... Došao je čas da se prenemo od sna i da postanemo novi ljudi u Kristu Isusu. To neka bude naš posao u novoj crkvenoj godini, da postanemo živi udovi Kristovi i da ga što bolje naslijedujemo....« (Pismo..., Rim, 2. prosinca 1960.).

U iščekivanju rođenja našega Spasitelja i Otkupitelja, ove se godine spominjemo 120. obljetnice rođenja blažene Marije Propetoga Isusa Petković. Bilo je to 10. prosinca 1892. godine kad se mala Marija na dan Majke Božje od Loreta u subotu, u 10 sati prije podne rodila za ovaj svijet od katoličkih roditelja Antuna Petkovića Kovača i Marije Marinović. Njezin je život bio svjedočanstvo milosrđa nebeskog Oca, posebice prema najmanjima. Da bismo istinski doživjeli radost Božića neka nas kroz ovo sveto vrijeme potiču njezine riječi:

»Uvjek, a osobito kroz ove dane činite velika i nježna djela milosrđa koliko god i komu god možete. I to miloj sirotnoj djeci i tim milim bolesnicima, jer to su njegovi miljenici. On sam kaže: 'Što učinite njima, meni ste učinili.' Tako ćete njega darovati i razveseliti u bližnjima svojim osobito u milim svojim sestricama« (Pismo..., Blato, 20. prosinca 1935.).

† s. M. Slavica Vicić
(1971.-2012.)

Majka Marija Propetoga – ostvarena kao žena i redovnica¹

3. Jaka žena¹

Majka Marija Propetoga zalaže se za izgradnju i očuvanje one istinske ženstvenosti i u redovnicama, ženstvenosti koja se očituje u njezinu sveukupnom radu i odnosima prema drugima. Ona se protivi onoj ženstvenosti u kojoj bi redovnica bila okrenuta sebi, mekušaste i sladunjave naravi te koketna držanja. Želi ženu koja zna trpjeti iz sućutne ljubavi prema bližnjima u potrebi, koja zna obogaćivati drugoga, živjeti za drugoga, koja ni kao redovnica ne bježi od svoje naravi žene i majke.² Svijet ne treba svjedočanstvo plašljivih, umornih i žalosnih žena, nego jarkih, inteligentnih i pronicljivih. Godine 1950., u svojoj 68. godini života, Marija Propetoga sažima ljudsko i redovničko iskustvo žene i duhovne majke ocrtajući lik biblijske žene kakvu je pozvana naslijedovati svaku ženu, napose majka:

»'Tko će naći jaku ženu' (Izr 31, 10), piše u Svetom pismu. Ne onu koja se koleba i koja traži oslanjanje na drugoga, da drugi misli za nju. Živjeti tako i čekati sve od drugoga znači ne odgovoriti svrsi za koju je žena stvorena. Jaka je žena, znači, ona koja promišlja, prodire, dijeli, hrani, predviđa, spašava, traži i nalazi. Pripravlja sve svima i čini ih sretnima.

I ja tražim: Dajte mi jaku ženu u Družbi. Sve treba da budete herojske žene, kreposne i nadarene svim darovima. Prije svega znanja potrebno je imati duh jake žene da uzmognete živjeti za drugoga i tako ostvariti ideal svoga života.

Više nego sve blago i svi darovi koje Bog na razne načine dijeli zemlji vrijedi jaka žena, tj. oprezna, mudra, praktična, koja se žrtvuje za svakoga. Jaka žena sve čini dobro i radi od jutra do mraka, sve proizvodi svojim rukama.

Kćeri moje, budite jake žene radeći sa srcem majke svugdje gdje vas providnost Božja po poslušnosti postavi. Velika je milost i utješno je kad Gospodin Bog i njegov preljubljeni Sin nađu takvu dušu, suradnicu koja hoće da mu pomogne u poučavanju, liječenju, radu, trpljenju, spašavanju, da tako duše upoznaju Boga i ljube ga.

¹ Drugi dio ponešto prilagođena izvatka iz diplomskoga rada s. M. Slavice Vicić koji je pod naslovom »Posvećena žena u poukama Marije Propetoga Isusa Petković« izradila pod vodstvom prof. dr. sc. Stjepana Balobana na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, 1999.

² Usp. K. REŽIĆ, Ostvarena žena i redovnica, *Zajedništvo. Glasilo sestara Kćeri Milosrđa* (izdano prigodom stote obljetnice rođenja službenice Božje Marije Propetog Isusa Petković, 10. prosinca 1992.), 1 (1993) 69.

U ratu milijuni se bore ne kolebajući se pred poteškoćama, bolima, ni smrću. U neprestanoj opasnosti života idu odvažno naprijed boreći se sve jače za svoj ideal.

Tako i mi, draga djeco, moramo se boriti i ustrajati u ljubavi koju smo obećale Bogu. Vi ste pozvane da budete jake u borbama sve do smrti, jake u svojim obećanjima Bogu, jake u svojim dužnostima i u svojoj ljubavi prema miloj Družbi.

Žrtvujte se, mile moje, kao jake žene i ne gubite vrijeme na nevažne i nekorisne stvarčice. Morate dokazati svoju ljubav i duh požrtvovnosti za milu Družbu. Ja tražim i hoću jake žene. Takve moja duša blagoslovilje i bit će blagoslovljene vječno.³

Taj uzvišeni lik redovnice, žene i majke nadahnut je *Pjesmom o vrsnoj ženi* na završetku bilijske knjige Mudrih izreka (usp. Izr 31, 10-31). Sveti pisac veliča vrsnu ženu i njezine moralne i duhovne sile. Ona je pozvana darivati se u služenju. Po tom darivanju žena surađuje s nebeskim Ocem u njegovim djelima stvaranja, poučava Majka Marija Propetoga.⁴ Upravo zato ona poziva sestre da budu »spremne, pametne, dobre, mudre, ispravne, čiste savjesti, uredne i točne, širom otvorenih očiju«.⁵ I danas je potrebno da redovnice rade s mnogo više ozbiljnosti, da se trude, da se žrtvuju, a ne da budu mlake u Božjoj službi. U naravi žene nije da sve očekuje od drugih, nego da se prva stavi u službu potrebnima:

»Ne smijemo biti, kćeri predrage, drugima uzrok žalosti, umora i brige, naprotiv mora-

mo se mi žrtvovati za druge.«⁶ »Budimo ljubazne majke i požrtvovne sestre.«⁷

Žrtvenost je izraz ljubavi. Ne može biti namrgodena lica, jer se gestama i »žalosnim licem može učiniti veće zlo nego riječima«.⁸ Ljubav je radosna, vedra i usrećuje druge:

»Budite vesele žrtve, kćeri moje, jer je ljubav vesela, ljubav sve snosi, sve opršta, svemu se nada. Bog ljubi vesela darovatelja. Ljubav je vesela, dragocjena žrtva koja ne čeka na nagradu. Naučite se, kćeri mile, da u malim stvarima pregarate, da se žrtvujete da usrećite druge. Tužan, uvenuli cvijet nije dostonjan Boga; žrtvu na silu i namrgodene osobe, on to ne prima.«⁹

Na ženi ništa ne smije biti tmurno. Njezino oko treba biti vedro, pamet bistra i pažljiva. Tako žena spremna je spašavati. Sposobna je uvidjeti potrebe drugoga. Osjetljivost se odražava u malome:

»Zato ništa neka ne bude u vama tmurno i rastreseno, nego oko vedro, pamet bistra i pažljiva. Gdje god prolazite svuda oko otvoreno, koje sve stvari gleda, pazi i spašava. Da, nek' vaše bistro oko sve opazi i sve spasi. Ja odmah vidim kojoj je oko bistro i mudro. Primjer: Jedna je prolazila mimo jedan pitar s nježnim cvijećem koje je na žarkom suncu gorjelo i od suše i vrućine umiralo – venulo. Prođe druga – isto, a treća ga opazila, brzo ga digla s toga žarkog sunca i nasto-

³ Pouka *Jaka žena*, 26. srpnja 1950.

⁴ Usp. Pouka *O dužnosti da se pripremimo za djela Družbe*, 30. lipnja 1942., 171.

⁵ Pouka *Upute mlađim sestrama o redu i čistoći*, 30. svibnja 1943., 17.

⁶ Pouka *Trudimo se da vjerno vršimo svoju dužnost*, 20. lipnja 1945., 203.

⁷ Pouka *O ljubavi prema Bogu i bližnjemu*, 2. rujna 1941., 94.

⁸ Pouka *O formiranju karaktera*, 6. rujna 1946., 39.

⁹ Pouka *O ljubavi prema Bogu i bližnjemu*, 2. rujna 1941., 94.

jala da ga spasi, ali već je bilo kasno, on je već bio poginuo. – Tako i vi kad vidite svoje sestre da su u kojoj nevolji ili dijete u opasnosti, nemojte ih pustiti, nego pomozite i spašite što možete. Ona koja prolazi mirno uz bijedu i nevolju, ne obazirući se na nju, ne može biti redovnica – spasiteljica bijednih i pomoći čovječanstva. Pa i svaku stvar morate spašavati što možete. Gdje god stupite svojom nogom, kamo god krenete na tom svijetu, svakome pomozite što god se može. Ali zato, draga sestro, treba znanja, spretnosti, domišljatosti, a za to steći treba imati dobru volju.¹⁰

Ne može se spašavati bez znanja.

»Nek' se ne nađe nijedna među vama koja nema ljubavi za učenje ili koja se ne razumiće u ove tako potrebne i praktične stvari za dobro odgojenu i spremnu ženu.«¹¹

Svoje sestre želi učiniti spremnima da odgovore svakoj potrebi života. U mnogobrojnim poukama naglašava potrebu učenja, neprestanoga rasta u znanju i umijeću i sveobuhvatnom osposobljavanju. Nije dovoljno da sestra nešto nauči, nego je potrebno da to znanje i dalje prenosi na druge:

»Zato treba da se same učite i svaku sestruru naučite ove vježbe, poslove i znanje što jedna zna da nauči drugu, a druga nju... o vjeri, nauku o Crkvi, o duhovnom životu, o redovničkom životu, o moralu, o zdravlju, bolestima, o dvorbi bolesnika, o nauku odgoja, o pedagogiji, psihologiji, kućanstvu, osobito kuhanju, krpanju, šivanju, vođenju knjiga i

računa, administraciji, saobraćaju s vlastima itd. (...) jer redovnica treba da sve zna.«¹²

Sestre moraju brzo završiti svoje dužnosti, da se posvete učenju. Ne smiju biti »ljenjivice« i gubiti vrijeme. Nisu kao nezaposleni radnici koji čekaju da im sve drugi pokažu i naredi. Pozvane su raditi u Božjem vinogradu. Majka ih potiče da se otvore milosti.

»Tko ima u sebi Duha Svetoga, ne može biti besposlen, jer Duh Sveti djeluje u njemu i rasvjetljuje, uzdiže i bodri njegovu dušu. Mi moramo dokazati da smo kćeri Božje i da je Bog u nama i zato budimo uzori savršenog rada u djelima Družbe, da drugi gledajući naša djela slave Boga koji djeluje u nama. Zato, kćeri moje, moramo biti agilne žene, žene rada i akcije, a ne ljenjivice. Svakog dana treba da napredujemo u svom osposobljavanju i usavršavanju u radu kao i u traženju načina da sve napreduje.«¹³

Ljubav potiče na djelovanje i oslobađa iz skučenoga okvira izvršavanja dužnosti. Žena koja radi srcem »dragocjen je biser u Družbi«.¹⁴ Marija Propetoga živi u vremenu koje je bilo potrebno žena koje su znale spašavati ljude u nevolji, žrtvovati se za njih i ljubiti Boga u njima. Žena je i danas pozvana i prozvana da svjedoči vrijednost života, svakog života. Stoga je poruke Marije Propetoga i danas živa: »Stvorite odluku: Biti jake žene!«¹⁵

¹² Pouka O ozbiljnosti i trpljivosti, 16. ožujka 1937., 134.

¹³ Pouka O radu iz ljubavi, 26. srpnja 1945., 211.

¹⁴ Pouka O radu u djelima Božjim, 18. srpnja 1945., 210.

¹⁵ Pouka O porcjunkulskom oprostu, 2. kolovoza 1931., 37.

¹⁰ Pouka O Presvetom Trojstvu, 12. lipnja 1938., 172.

¹¹ Pouka O odgoju sestara za misije, 28. veljače 1941., 49.

4. Posvećena žena

Svetosti Crkve na poseban način pogoduju savjeti koje Gospodin u evanđeljima predlaže svojim učenicima. Istiće se dragocjenost dara dana nekim, milost da se u djevičanstvu posvete Bogu, što je posebno vrelo duhovne plodnosti.¹⁶

»Posvećena žena, po svom posvemašnjem predanju Bogu, srcem nepodijeljenim u njezinoj službi, bezuvjetni je dar Ocu i posebna milost s Božje strane.«¹⁷

Svojim posvećenjem redovnica oplemenjuje vrednote redovničkoga identiteta, njegove prepoznatljivosti. Prepoznatljivost žene posvećene u Kristovoj nauci u zavjetu čistoće objedinjuje materinstvo i djevičanstvo, slobodno izabranu radi kraljevstva Božjega. Čistoća se temelji na trajnom i neprestanom daru, na sebedarju iz ljubavi prema Bogu, radikalnošći koju postavljaju zahtjevi Evanđelja. »Zavjetovana čistoća posvećene žene postaje tako izvor veće plodnosti i u svijetu.«¹⁸ Djevičanstvo nije ograničenje, jer plodnost duha veća je od plodnosti tijela. Po svojem djevičanstvu posvećena žena ne zadržava ništa za sebe, ona je dar života. Postaje majka svima onima koje joj je Gospodin po-

vjerio. Duhovno materinstvo redovnice ukorijenjeno je u njezinoj svezi zaručničke ljubavi s Kristom. Zbog toga njezino opredjeljenje ostaje cjelovito i nepodijeljeno. Redovnica posvećuje ljudske vrednote svojom temeljnom opredjeljenošću za eshatološka dobra. Vodi brigu o cijeloj ljudskoj obitelji, jer je slobodno odlučila u svemu dijeliti ljudsku sudbinu svoje braće i sestara u Kristu. Posvećena je čistoća znak budućega kraljevstva i postaje vidljiv znak eshatološke nade.

Marija Propetoga u svojim brojnim spisima oslikava redovničku prepoznatljivost franjevke i misionarke kao one koja ljubi Boga iznad svega. Iz različitih pouka upućenih sestrama može se naslutiti duhovni, apostolski i karitativni lik redovnice koji se nadahnjuje franjevačkim idealom. Marija Propetoga opširno iznosi dimenzije redovničke prepoznatljivosti, ali se ovdje usredotočujemo na samo tri značajke koje se ističu kao najvažnije.

a) Duhovno-molitveni život

»Svaka redovnica mora svjedočiti Božji primat i svakoga dana posvetiti Gospodinu dovoljno vremena da bude pred njim da bi mu izrazila svoju ljubav, a napose da bi dopustila da bude od njega ljubljena.«¹⁹

Trajna opasnost za redovnicu u apostolatu jest da je djelatnost toliko obuzme da zaboravi Gospodina svake djelatnosti. Kod redovnica apostolskoga života potrebno je nadopunjavanje unutarnjega duhovnog života i djelatnosti. Marija Propetoga zna da je duša sjedinjena s Bogom oduševljena, a poteškoće je ne zadržavaju i ne plaše: »ako smo sjedinjene s Bogom, može-

¹⁶ Usp. Dogmatska konstitucija o Crkvi Lumen gentium, u: Drugi vatikanski koncil, Dokumenti, latinski i hrvatski, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1970., br. 42, 299 (dalje: LG).

¹⁷ Usp. IVAN PAVAO II., *Mulieris Dignitatem. Apostolsko pismo o dostojanstvu i pozivu žene prigodom marijanske godine*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1981., br. 20, str. 60.

¹⁸ IVAN PAVAO II., *Članovima (međunarodne) unije viših redovničkih poglavara na audijenciji 16. studenog 1978. u Rimu*, u: Papa govori (...) redovnicima, redovnicama, svećenicima, Zagreb, UVRPJ, 1979., 18.

¹⁹ Pouka Moć duše u jedinstvu s Bogom, 24. ožujka 1946., 17.

mo sve«.²⁰ Plod razgovora s Bogom duhovna je jakost i spremnost na žrtvu. Svaka je nadstojnica odgovorna za njoj povjerene sestre da im pomogne u rastu prema Bogu.

»Nadasve, drage nadstojnice, brinite se za duhovno zdravlje svojih sestara, da budu jačke, snažnoga duha, otporne protiv neprijatelja duše (...) U prvom redu da im pomognete dobrim i korisnim duhovnim štivom i razmatranjima, poukama, pomažući im na taj način da što brže napreduju putem savršenstva i posvećenja.«²¹

Nema prave redovnice bez neprestane i žarke molitve. Sva apostolska aktivnost mora uvihek biti na slavu Božju, svoje sestre uvijek potiče da kažu: »Hvala ti, Gospodine, ako ovaj posao mogu učiniti na tvoju slavu.«²² Uz svakodnevno euharistijsko slavlje i sakramentalni život, bez kojih nema kršćanskog iskustva Boga pa ni onog redovničkog, Marija Propetoga propisuje čitanje Božje riječi i meditaciju. Po razmatranju otvaramo dobrom Bogu dubinu svoje duše i idemo mu u susret. Taj jutarnji čin temelj je sveukupnom dnevnom radu.

»Naša zajednička i osobna molitva za vrijeme polusatnog dnevnog klanjanja mora obuhvatiti potrebe cijelog svijeta, sve naše braće i sestara. Preporučujem vam da molite za cijeli svijet da bi došlo kraljevstvo Božje. (...) Molite za papu, biskupe i svećenike, za potrebe Crkve i za misije. Naša želja za mirom i blagostanjem mora obuhvaćati cijeli svijet, jer smo svi djeca Božja.«²³

²⁰ Pouka *Odgovornost za duhovnu izgradnju i posvećenje sestara*, 19. prosinca 1943., 67.

²¹ Pouka *Kontemplativni i aktivni život*, 2. listopada 1942., 197.

²² *Isto*.

²³ Pouka, *Za Božić*, 24. prosinca 1941., 111.

b) *Zajedništvo života*

Bitna sastavnica našega posvećenja jest ljubav. Život zajedništva mora biti ukorijenjen u ljubavi. Glavno načelo zajedničkoga života i sveukupne apostolske djelatnosti jest ljubav. Radeći srcem majke u djelima Družbe sestre postaju dionice rada i žrtava jedna druge. Plod sestrinske ljubavi jest ozračje svetosti, sabranosti, mira i blaženstva. Imati osjećaja za sve ono što se odnosi na zajednicu i na pojedinu sestruru rađa veseljem, jer: »Nije sretna zajednica ako u njoj živi sestra koja nema ljubavi za svoje sestre.«²⁴ Nijedna sestra ne smije tražiti da bude središte pozornosti cijele zajednice, da uživa sve povlastice i priznanja. Samostan nije mjesto odmora, nego žrtve, rada i milosrdnih djela. Život zajedništva treba obogaćivati otvorenošću i uzajamnim zanimanjem jedne za drugu. Svaka treba svojim ponašanjem buditi u sestrama povjerenje i nadu da su uvijek prihvaćene s ljubavlju i veseljem.

»Nepodnošljivo je oko sebe gledati žalosne i bezvoljne osobe; njima zasigurno nedostaje i dobar odgoj. Žalosno i melankolično lice ne odgovara licu Kristove zaručnice koja mora svojom radošću hrabriti duh čitavom svijetu.«²⁵

Sestrinska opomena je franjevačka osobina za očuvanje i postizanje zdrava i sveta života u zajednici, jer ljubav ne može dopustiti nedostatke, mrmljanje i lijenost – tomu služi opomena. Samo licemjeran čovjek ne želi opomenuti drugoga da bi se on pokazao dobrim. To nije Kristova ljubav.

Opći zakon rada na poseban način obvezuje redovnicu, da vlastitim radom pribavi ono

²⁴ Pouka *O međusobnoj ljubavi*, 13. listopada 1946., 156.

²⁵ Pouka *O radosnom služenju Bogu*, 23. prosinca 1947., 169.

što je potrebno za život zajednice i da pomoće najpotrebnijima. Marija Propetoga traži od svojih sestara da budu radišne i da žive od rada svojih ruku:

»Ne tražite isprike da biste izbjegle posao. Radom se mogu izbjegići mnoga zla i napasti. Lijena osoba koja uvijek kasni stvara nered u Božjoj kući.«²⁶

c) Milosrdna djela ljubavi

Redovnice, a napose Kćeri Milosrđa, pozvane su djelima svijetu svjedočiti Očevu milosrdnu ljubav. Marija Propetoga promatra svoju družbu kao sitno zrno koje po djelima ljubavi njezinih duhovnih kćeri izrasta u prekrasno stablo. Deblo toga stabla je Družba, grane su filijale, a manje grane su sestre. Žile korijenja su sestre radilice. One najviše rade i daju život granama stabla.

»U zajednici najviše doprinose sestre radilice, ponizne i koje nitko ne vidi. One su jaka pomoć koja sve uzdržava, a to baš zato što su sebe najviše zatajile i zakopale kao žile u zemlju, zato mogu i najviše dati. Zato koje budete radile u filijalama obične poslove u kuhinji, vrtu, milostinji, na postelji trpljenja i boli, nemojte misliti da ništa ne radite. Vi uzdržavate svoju družbu.«²⁷

Preko sestara djeluje sam Bog:

»Njegova ljubav se u vama utjelovila i pretvorila vas u sebe, da preko vas drugima pruži svoju milosrdnu ljubav.«²⁸

Redovnica obavlja svoj apostolat ljubavlju majke. U vršenju milosrdnih djela ona nikada ne smije zaboraviti da se svaka pomoći u tjelesnim bolima mora nadahnjivati ljubavlju prema spasenju duše onoga koji trpi. Među djelima milosrđa prvi je odgoj djece i mladih, s mišlju da se djevojčice i djevojke odgoji da kao zrele žene znadnu pravo odgajati druge.

»Mi kao kćeri Milosrđa moramo žrtvovati svoj život u djelima milosrđa, naročito duhovnima, a među ovima je glavno odgoj djece i mlađeži. Da, kćeri moje, treba da odgojimo djevojčice koje će jednog dana biti majke, da ih naučimo živjeti pravim životom prema svetom Evandželu i zapovijedima Božjim, jer kako ih budemo odgojile, tako će one jednoga dana odgajati duše i svoju obitelj, a ukoliko pak ne bismo izvršile ovu svoju veliku dužnost snosit ćemo svu odgovornost za njih i za njihove buduće obitelji.«²⁹

Isus je na zemljini liječio bolesne i pomagao im. Ta užvišena služba povjerena je sestri bolničarki, da bude utjeha u tjelesnim i duševnim bolima. Redovnica ne evangelizira samo bolesnoga, nego i bolničko osoblje.

»U bolnicama, kćeri moje, nastojte da obratite u prvom redu liječnike i bolničare, upozoravajući ih na potrebu da uče kršćansku nauku da bi dali dobar primjer bolesnima i tako liječili ne samo tijelo, nego još više dušu.«³⁰

Sestrarna bolničarkama nalaže da zbog svojeg stručnoga rada ne smiju zanemariti zauze-

²⁶ Pouka *O dužnosti da radimo*, 22. travnja 1945., 177.

²⁷ Pouka *O zajedničkom životu u Družbi*, 17. listopada 1937., 148.

²⁸ Pouka *Kakva mora biti zaručnica Kristova*, 3. li-

stopada 1944., 140.

²⁹ Pouka *Ljubav prema bližnjemu u djelima milosrđa*, 8. srpnja 1943., 26.

³⁰ Pouka *Trudimo se da vjerno vršimo svoje dužnosti*, 20. lipnja 1945., 201.

tost za život u vlastitoj zajednici i brigu za nju. Kao redovnice i franjevke, sestre su pozvane svjedočiti svoje posvećeno siromaštvo.

»Ne tražimo velike klinike s bogatim pacijentima. Kćeri moje, vi koje živate u državnim kućama u kojima vam ništa ne nedostaje, ne dopustite da vas zavede iskušenje za bogatstvom. Sjetite se da pripadamo pokorničkom redu.«³¹

Najizravniji izraz redovničkoga poziva sva-ke sestre jesu misije. Marija Propetoga, puna misijskoga žara, potiče u sestrama ljubav prema misijama. Pita se kako redovnica može ostati mirna, znajući koliki ne poznaju Isusa i umiru, a da nisu upoznali radost Evandžela.

»Misionarka mora biti tješiteljica i sve svima, ne ostavljujući sebi baš ništa, osim križa.«³²

Poučava sve sestre u Družbi da sudjeluju u misijskim pothvatima izravno i neizravno, molitvom i žrtvom. Marija Propetoga shvaća i tako nas poučava da svoju puninu redovničkoga posvećenja ne možemo živjeti bez potpune prisutnosti u suvremenom društvu. Nema identiteta posvećene žene bez istinske i zdrave ženstvenosti žene. Naše svjedočenje životnosti i bogatstva posvećenja, ne smije biti svjedočanstvo žena plašljivih, umornih, žalosnih, konformistički raspoloženih, nego žena jakih, inteligentnih i pronicljivih. U službi bližnjega potrebno se predati Bogu bez rezerve, ne gledajući na vlastito vrijeme i utrošenu snagu. Redovnica ljubi Boga svim srcem, svom snagom i svim razumom, a u Bogu sve ljude.

5. Majka Marija Propetoga – izazov mladima

Mladi su nada Crkve.³³ Oni su nositelji budućnosti, graditelji pravednijega društva i graditelji mostova među ljudima. Pred mladima današnjice stoe veliki izazovi kojima prečesto nisu kadri odgovoriti, nego i njih kao i mnoge druge zahvaća pošast hedonizma – konzumizam, droga i alkohol. Okruženi blještavilom svekolikih ponuda, prečesto prepušteni sami sebi u suočavanju s tim zavodljivim izazovima, mnogi uzalud traže putokaz kroz sve to i da ih drugi, najčešće oni njima najbliži, njihovi roditelji, obitelj i učitelji razumiju i prate, često im nedostaje smisao svagdana i svakog trude koji ulažu i vlastitu izgradnju. Mentalitet suvremenoga društva takav je da odbacuje temeljne ljudske i kršćanske vrijednosti i označava ih kao zaostale i neprimjerene čovjeku današnjice. Ipak, premda žive u svijetu sekularizma i konformizma, mnogi mladi ljudi pokazuju težnju za duhovnim vrijednostima, za istinom i puninom života. U tzv. »zemljama u razvoju« potrebno je promicati ljudsku i duhovnu uravnoteženost na temelju spremnosti na odricanje od vlastite udobnosti u korist onih koji nemaju ni osnovne životne potrebe, promicati čovjekoljubivu velikodušnost iz koje izvire prava ljubav u radosti i vrednini darivanja. Ivan Pavao II. prigodom svoga posjeta Hrvatskoj poručio je svima, a posebice onima koji se bave mladima:

»Mladima je potrebno svjedočanstvo ljubavi koja se zna žrtvovati i strpljivosti koja zna čekati s pouzdanjem.«³⁴

³³ Usp. Pastoralna konstitucija o Crkvi u suvremenom svijetu Gaudium et spes, u: Drugi vatikanski koncil, Dokumenti, lat. i hrv., Zagreb, Kršćanska sadašnjost, br. 2, 365.

³⁴ IVAN PAVAO II., Poruka vjeroučiteljima, na-

³¹ Pouka O duhu Družbe, 20. veljače 1949., 176.

³² Pouka O misijama, 25. veljače 1951., 181.

Upravo je takvo svjedočanstvo dala Marija Propetoga koja se izgrađivala u sustavu vrijednosti koje su nama danas pomalo daleke, ali su nesumnjivo i danas nužne, možda i više nego u njezino vrijeme. Mnogi mladi traže Boga, izražavaju svoju potrebu za šutnjom i molitvom. Od svojih mladenačkih dana Marija Propetoga je u sebi razvijala taj smisao za nutarnju povezanost s Bogom, za samotna mjesta na kojima je razgovarala s Bogom i povjeravala mu svoje želje za samoćom u kojoj bi se njemu posve predala. U tomu je otkrivala i potrebu za solidarnosti u sredini u kojoj je živjela. Mladi i danas upravo solidarnost smatraju najistaknutijim zalaganjem vjernika svih religija. Solidarnost je snaga u kojoj svako društvo može prihvati velike izazove s kojima se susreće. Solidarnost je djelotvoran odgovor na siromaštvo, na zajedništvo s onima gurnutima na rub uređenoga društva, solidarnost promiče mir i pravdu. Marija Petković još kao djevojka, u snazi svoga mladenaštva pomaže potrebnima svoga mesta, a napose siromasima, bolesnima, nemoćnim i djeci. Uči čitati i pisati sirotinu djecu u zaseoku Babina, nedaleko od Blata. Takva djela joj nisu bila dostatna da se duša gladna blizine s Bogom zadovolji. Zato se uključuje u rad raznih katoličkih udruženja koja u to vrijeme djeluju u Blatu. Već 1906. godine, u 14. godini života, postaje članicom i prvom tajnicom Društva Kćeri Marijine. S navršenih 17 godina postaje predsjednicom Društva i vodi ga do 1919. godine, tj. do svoga ulaska u samostan. Pod njezinim vodstvom Društvo se razvilo, imalo je upisanih više od 300 djevojaka. Marija ih je odgajala svojim nagovorima koje je redovito držala, poučavajući tako članicima i predstavnicima crkvenih pokreta,

Govor u Solinu, 4. listopada 1998., u: *Bit će te mi svjedoci*, Dokumenti 115, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1998, 46.

ce u djelotvornoj vjeri, ali još više ih je oduševljavalu svojim uzornim životom. Uz djelovanje u Društvu Kćeri Marijine, uključuje se u rad nekoliko društava, a više njih osniva i vodi. Od dvadeset i četiri izabrane Kćeri Marijine 1914. osniva Udrugu Dobroga Pastira. Nastojala je da djevojke poput Dobrog Pastira rade za spasenje duša, pohađajući bolesnike, žrtvujući se za to da se djeca krštavaju, da se priprave za svetu pričest, da se grješnici obrate, a najviše da se Isusu nadoknađuje za uvrede. Do danas sestre Kćeri Milosrđa u matičnoj kući Družbe u Blatu na Korčuli među majčinim spisima čuvaju vlastoručno pisano bilježnicu o nastanku i samom duhu društva. U vjernom opisu nastanka donosi poziv i poticaj djevojkama da pomažu ljudima u mjestu, uspoređujući ih s andelima. Kao osnivačica, Marija je samostalno za svoje članice napisala kratka pravila koja svaka djevojka mora obdržavati. U uvodu opisuje svrhu Društva:

»Svrha je ove udruge da njezini članovi ulože sve svoje nastojanje oko priprave bolesnika za teški put u vječnost. Nosi ime Udruga Dobroga Pastira jer smjera na spasenje neumrlih duša, tog najvećeg idealja božansko-ga Spasitelja. Sporedna je svrha članovima Udruge Dobroga Pastira pripomagati dušobrižniku da odraslija mladež obojega spola pristupi na svete sakramente pričesti i krizme, a možda i isповijedi.³⁵

Marija Petković uočava bogatstvo mlađih duša i koristi ga tako da ih pretvara u anđele utjehe onima koji su dospjeli na posljednju stepenicu ovozemnoga života. Koliko god da je hvalevrijedan taj cilj, još je znakovitiji ovaj drugi, koji je u svom dokumentu označila kao

³⁵ M. PETKOVIĆ-KOVAČ, *Opis nastanka »Udruge Dobroga Pastira«*, 1914., Bilježnica u muzeju Družbe Kćeri milosrđa u Blatu.

sporedna svrha. Vrlo je pronicljivo uočila da su upravo mladi najbolje svjedočanstvo svojim vršnjacima. Oni ne pate od »prezrelog životnog iskustva« i »obilja pouka i kritika« od kojih, prema mišljenju mlađih, često boluju roditelji, profesori i ostali odrasli. Život članova Udruge potiče na razmišljanje. On je radostan navještaj razumijevanja, iskrenosti i slobode. To je izazov za naslijedovanje koji Marija ne zaboravlja ni kada je postala utemeljiteljica Družbe. Svojim sestrama ponavlja:

»Moramo, kćeri predrage, žrtvovati svoj život čineći sve da spasimo svoje bližnje, pogotovo omladinu.«³⁶

U dvadesetak godina postojanja Družbe otvorena je 51 nova kuća. U 18 kuća sestre vode čak 33 katolička udruženja. Za nas je najzanimljiviji njihov rad u Zagrebu, u Odri. Na polju Katoličke akcije sestre rade s ogrankom »Mlađih junaka i junakinja«. Posebnu je pažnju posvećivala odgoju djevojaka. Sestre su, na njezinu inicijativu, uvele i vodile razne domaćinske tečajeve, primjerice, šivanja i kuhanja. To je bilo posebno vidljivo u Južnoj Americi gdje je uvidjela da su zbog neimaštine djevojke nepoučene i da neće imati što prenijeti novim naraštajima, pa od sestara izričito traži:

»treba da odgojimo djevojčice koje će jednog dana biti dobre majke, da ih naučimo živjeti pravim životom prema svetom Evangeliju i Božjim zapovijedima, jer kako ih budemo odgojile, tako će one jednog dana odgajati duše i svoju obitelj, a ukoliko pak ne bismo izvršile ovu svoju veliku dužnost, snosit ćemo odgovornost za njih i za njihove buduće obitelji.«³⁷

³⁶ Pouka *O ljubavi prema bližnjemu*, 4. veljače 1945., 164.

³⁷ Pouka *Ljubav prema bližnjemu u djelima milosrđa*, 8. srpnja 1943., 26.

Redovnica koja se posvetila Bogu svim svojim bićem, a napose Kćи Milosrđa, mora biti osposobljena pružiti mladima cijelovit odgoj, tj. spremno dijeliti s njima sretne i tragične trenutke bez kojih nema pravilne izgradnje egzistencije. Zato »treba sve ostaviti i posvetiti se mlađima.«³⁸ Majčin poziv sestre ostvaruju živeći svrhu svojih odgojnih djelatnosti: »cijelovit odgoj osobe ‘da postane koristan član i nadajući društva i Crkve’«.³⁹ Ona usmjeruje mlađe na vrijednost obitelji i pravde, duhovne vrednote i društvenost, potičući ih da budu solidarni sa srodoma. Formacija ide za osposobljavanjem mlađih da postanu evangelizatori.⁴⁰

Marija Propetoga je i danas izazov po radu svojih duhovnih kćeri. Onoliko koliko će sestre osjetiti finoću mlađe duše i njezinu osjetljivost za vrijednost pravde, nenasilja i mira te otvorenost za bratstvo, prijateljstvo i solidarnost, koliko će ih znati oduševiti i potaknuti na djelovanje, samo će toliko duh Marije Propetoga biti svjetlo prema jedinom ispravnom životnom putu – Evanđelju.

Mlađi ovom društvu šalju vapaj za svjedočanstvom ispunjenoga života. Marija Propetoga im ima što ponuditi, a njezine kćeri? Kojeg mlađog čovjeka ne bi oduševile riječi: »Ne smijete nikada gledati je li onaj komu činite dobro zao ili dobar, mlađ ili star, vjernik ili nevjernik, znati da je potreban dovoljno je da mu pomognemo.«⁴¹ Ove riječi trebaju oživotvorene ovdje i sada.

Svjedočanstvo zrele i ostvarene žene jest radost koja privlači djevojke u redovnički život,

³⁸ *Upute za nadstojnice i odgojiteljice*, 1950., 19.

³⁹ Direktorij Družbe Kćeri milosrđa T.S.R. sv. Franje, Rim 1989., br. 84, 40.

⁴⁰ *Usp. isto*, br. 86.1, 41.

⁴¹ K. REŽIĆ, *Poruke vjere*, Blato, DKM, 1990., 39.

kao što u svom nagovoru redovnicama reče papa Pavao VI.:

»Prožeti tom radošću koju će vam Krist čuvati kroz sve teškoće, s pouzdanjem gledajte u budućnost. Bude li ona zračila iz vaših zajednica, svjedočit će svima da život što ste ga izabrali – po trostrukoj odreci, spojenoj s vašim redovničkim zvanjem – omogućuje te u Kristu dosegnete puni razvoj svoga života. Promatrajući vas i vaš život, mladi će moći zamijetiti Isusov zov što ga on brižljivo njima upravlja.«⁴²

Zaključak

Sveci su uvijek suvremeni u nasljedovanju Krista. Njihov nam primjer pomaže u traženju našega odgovora na taj Kristov poziv da ga slijedimo, odgovor koji je prikidan našem vremenu. Žena je dar, i Crkvi i svijetu, upravo po tom što na taj opći evanđeoski poziv da ljubimo jedni druge, odgovara sukladno svojoj naruči majke. Već se od prvih stranica Biblije uočava posebno mjesto žene i zadaća koju joj je Bog darovao. Obdarena je darom nošenja ploda i rađanjem, čime na osobit način sudjeluje u Božjem stvarateljskom djelu. Svojom majčinskom ljubavlju sposobna je druge voditi i njezovati mlade živote da bi rasli u znanju i spoznaji i otkrili smisao svoga postojanja, a to je život u ljubavi. U njoj čovjek pronalazi najdublju sreću svoga postojanja, a to je susret s Bogom kao svojim ocem. Žena je pozvana da svo-

jom ljubavlju svjedoči Božju ljubav i širi je među ljudima.

Našu povijest uljepšale su mnoge žene i majke isijavajući svojim životom ljubav. Na poseban način trudile su se to ostvariti žene posvećene Bogu u redovništvu. Darivale su se Bogu obećavši mu doživotno siromaštvo, poslušnost i čistoću da bi bile duhovne majke. Želeći biti najmanje među malenima i najsiromašnije među siromasima, gradile su novu civilizaciju ljubavi. Među marne graditeljice takve civilizacije ljubavi pripadala je i Marija Propetoga. U služenju je potpuno ostvarila svoju osobu. Njezina veličina ne proizlazi iz veličine vlasti i moći koju bi zadobila, nego iz spremnosti na trpljenje i iz predanja Bogu sve do smrti. Svojim naukom stvorila je lik redovnice privlačan za sva vremena. Samo istinski jaka žena može svojom požrtvovnošću i radošću oduševiti druge u društvu koje se vodi krilaticama samodopadnosti i opće nezainteresiranosti da čovjeka u potrebi. Njezina jakost i duhovna snaga proizlaze iz povezanosti s Bogom. Iz tog zajedništva rađa se sav njezin rad i milosrdna djela ljubavi.

Marija Propetoga istinski je izazov mladima i uzor svima koji se danomice okreću k Bogu. Skladno je ugradila u svoje biće svijet molitve i utkala ga u služenje najmanjima. Darovala je svijetu plodove svoga duhovnog materninstva: ljubav, požrtvovnost, radinost i vedrinu života. Kamen rodne joj Dalmacije isklesao je u njoj ženu jaka duha i postojana značaja. Uistinu, nije skrivala ženske osobine svojega bića nego ih je preobrazila u neprocjenjivu vrijednost. Oblikovala je prekrasne bisere pred kojima pada pravo jačega, vlast i moć. Nije imala potrebe dokazivati se i tražiti mjesto u društvu i Crkvi. Njezino mjesto je uz omalovažene, napuštene i rubne. Nepoznata i neupadna iz maloga naroda Hrvata, po ljubavi i križu, uspela se

⁴² PAPA PAVAO VI., *Svjedočanstvo Evandjela. Apostolski nagovor o prilagođenoj obnovi redovničkog života po nauku Drugoga vatikanskog koncila*, Dokumenti 40, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1973., 34.

na visine duhovnih velikana koji su zadužili svoj narod i domovinu, pa ne čude svjedočanstva poput ovog:

»Nekoliko njezinih prijatelja nakon što su je posjetili u Rimu, vraćajući se kući, raspravljaju o svojim dojmima u Vječnom gradu. Željeli smo vidjeti Rim. Kad smo ga nakon tjedan dana ostavljali i međusobno razgovarali što nam se najviše svidjelo u tom fantastičnom gradu, iznenadio nas je isti zaključak da su najdublji i najljepši utisci oni koji su na nas ostavili susreti s časnom majkom Marijom Propetoga. Duhovno bogatstvo i pouzdanje u Boga koje nam je ona tada prenijela nije se moglo uspoređivati s drugim dojmovima koje smo tada doživjeli, a ni ikada prije.«⁴³

Blagujmo božićni mir

Noć je tiha, spavaju svi samo anđeo Gospodnji bdi.
Lice mu sretno, nasmijano,
srce mu pjevno, razigrano.

Ovo je sveta noć:
u Betlehemu rodio se Bog,
rodio se Isus, Božji sin
i cijelome svijetu navijestio mir.

Na tvrdoj slami, u štalici
smiješi se majci Mariji.
Nebeska zvijezda repata
splele mu krunu od zlata,
Jer on je kralj puka svog,
naš spasitelj i Bog.

Vijest se brzo širila svijetom
kao ptica slobodnim letom.

Zapjevalo anđela kor
najljepšu pjesmu, božanski poj.
Spavaj blago, djetešće drago,
maleni kralju naš,
tvoje će ruke postati moćne
i donijeti nam spas.
Slavimo, pjevajmo,
radujmo se svi,
blagujmo božićni mir!

Neka zvone ponoćna zvona,
glazbala duše i tijela,
neka se živo sve
zaodjene u betlehemsко proljeće.
Poslušaj svoje srce, prijatelju moj,
koračaj stazom tom
koju nam pokaza Bog
i zapamti besjedu anđela:

Ovo je sveta noć
u Betlehemu rodio se Bog!
Djetešće drago, premilo
ljubav je svijetu otkrilo.
Slavimo, pjevajmo,
radujmo se svi,
blagujmo božićni mir!

Branka Mlinar, Omiš

⁴³ M. NIKIĆ, *Psihološki profil Marije Propetoga*, u: Znanstveni skup Marija Propetog Isusa Petković, službenica Božja, Zagreb, DKM, 1996, 114. (Svjedočanstvo liječnika, supruga njezine nećakinje, Korčula, 13. ožujka 1986.).

Majka Marija Propetoga

O velikoj pažnji i brizi za djecu

12. kolovoza 1944.

Želim, kćeri predrage, da vam danas govorim o još jednom veoma važnom tj. da posvetite najveću pažnju i brigu djeci, više nego ičemu drugomu.

Danas kad sam vidjela da se približava strašna oluja, pomislila sam najprije na djecu, pa podoh k njima da se ne plaše. Dala sam knjigu zavjetovanoj sestri da im pročita jedan dio historije o Fatimi. Djeca su slušala veoma pažljivo ovaj tako zanimljiv događaj o kojem su oni sami raspravljali i u tom potpuno zaboravili da vani vlada strašno nevrijeme. Međutim, time sam njihove mlade duše poučavala, kako je grijeh veliko zlo, kako je potrebno dati zadovoljštinu Srcu Isusovu i Marijinu za bijedne grešnike i kako moramo na tu nakanu moliti i činiti pokoru. Tim su poučavanjem djeca bila veoma zadovoljna, a naročito je za mene bio ovo sretan čas da sam mogla biti kod njih i poučavati ih. I naš je Gospodin nalazio utjehu biti među djecom, zato je govorio: »Pustite malene k meni.«

Pogledajte, kćeri milene, historiju Fatime! Prečista Djevica Marije nije htjela to veliko povjeriti nekoj redovnici, niti velikoj, uglednoj osobi, već nevinoj djeti, jer su pred bogom najveći i njemu najdraži maleni, ponizni, jednostavni.

Kao što svaka dobra duša mora ispaštati i trpjeti da zadovolji za grešnike, tako su i ova djeca, pastirići u Fatimi morali mnogo da trpe. Presveta Djevica mnogo ljubi djecu i prikazala se ovim pastirićima baš kad su se igrali.

Svetost jedne osobe očituje se u njezinu odnosu prema djeci, koliko ih ljubi i cijeni. Kao sveti Arški župnik običavao je pred bilo koje dijete kleknuti po božno, pokloniti se glavom, poljubiti mu prsi. Kad ga je neka sestra upitala zašto tako čini, odgovorio je da se klanja Presvetom Trojstvu koje vidi u čistim, jednostavnim dječjim srcima.

Molim vas, kćeri drage, kao vaša duhovna Majka, da rasplamtite u svom srcu veliku majčinsku ljubav i brigu prema djeci. Neka vam u tome bude uzor Presveta Djevica Marija, ljubite ih kao ona i kao svaka dobra milosrdna majka ljubi, radi, odgaja, moli i žrtvuje se za svoju djecu. A mi s ljubavlju Božjom koja je u nama, možemo učiniti za njih još više, za njegovu ljubav i po njegovoj zapovijedi jer smo više od njihove rođene majke, duhovne majke i sestre, sljedbenice Kristove.

Jedna je utemeljiteljica u Americi umrla iz požrtvovne ljubavi prema djeci koju je htjela da razveseli za Božić. Budući da je kuharica bila bolesna, podeša ona sama u kuhinju da spravi kolače za djecu i tako se tu jako zagrijala, na izlazu ih kuhinje dobije upalu pluća od koje umre. Kad je Sveti Otac saznao da je umrla kao žrtva svoje žarke ljubavi prema djeci, da malene razveseli za Božić, to ga veoma gane i zaista ju je vrlo brzo kanonizirao za sveticu.

Kćeri mile, budite uvijek ljubazne s djecom, uvijek spremne da im u svemu pomognete; nastojte da u svakoj od vas vide samoga Isusa koji im govori, koji ih poučava i savjetuje. Ja vam to naročito preporučujem i na srce stavljam.

Među djelima milosrđa kojima se naša družba posvećuje, osobitu prednost ima: odgoj, njega i spas djece, a zatim dolaze druga djela milosrđa prema bli-

žnjemu. Moja je velika želja, kćeri mile, da imate veliku ljubav i svetu brigu za odgoj i duhovni napredak duša koje su vam od Boga povjerene, a to su u prvom redu djeca i djevojčice. Prema tome treba da i vi budete djeca: jednostavne, ponizne, iskrene, čistoga djetinjeg srca. Kaže naš Gospodin: »Zaista vam kažem, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće doći u nebo«, tj. poniznom poučljivošću i djetinjom vjerom.

Kada naša družba bude veća i jača, nećemo imati mnogo bolnica, već ćemo svu svoju brigu posvetiti spasenju djece. Ne tražimo velike klinike, gdje su pacijenti bogataši, gdje bi trebalo zadovoljavati njihove udobnosti, za ovo nisu naše sestre ostavile Europu i došle u Ameriku, nego za spasenje siromašne djece, sirota, omladine. Još držimo samo vojne bolnice, jer se tu liječe većinom mladići koji su kao zapuštena djeca, bez kršćanskog odgoja, ne poznaju našu svetu vjeru, ni zapovijedi Božje, a možda niti tko je stvorio svijet.

Neka vam, kćeri predrage, uvijek odjekuju u ušima i u srcu riječi Isusove: »Tko primi ovo dijete u ime moje, mene prima.« O koliko je to zadovoljstvo moći učiniti nešto Isusu u ovoj zapuštenoj i siromašnoj djeci! Da, kćeri predrage, brinimo se, radimo, žrtvujmo se za Isusa, svoju jedinu ljubav, radeći i žrtvujući se za zapuštenu djecu i mlađež, gledajući u njima uvijek Isusa. U bolesnicima, siromašnima i trpećima gledajmo trpećeg Isusa, u misionarima i svećenicima gledajmo Isusa za vrijeme njegova naučavanja na zemlji. U starješinama gledajmo Isusa, našega Gospodara. U svemu gledajmo Isusa i u svima i žrtvujmo se za njegovu svetu, vječnu ljubav.

Blato, 20. prosinca 1935.

Mile moje duhovne kćeri!
Ljubljena djeco srca moga!

Radujte se i veselite, jer nam je Gospodin blizu kako smo pjevali u antifoni u svetoj misi prošle nedjelje. Svaka se ljudsko srce na svijetu veseli i osjeća neku blaženu i granatljivu čežnju za Božićem. Zašto? Jer to srce znade, da mu je sa Spasiteljevim porodenjem sinuo spas i otvorila se vrata raja i nebeski Otcac opet nas je uzeo za sinove i djecu svoju i dao nam pravo na nebesku baštinu na vječno blaženstvo. Njegovu rođenju veseli se nebo i zemlja.

Ali vi, najsretnije izabranice od djece ljudske, izabrane ste od Vječne Riječi da budete zaručnice toj rajske ljepoti – kralju nebeskomu. Zato u zanosu duše svoje sve vas jednu po jednu ljubljeno privijam na srce svoje, ljubeći vas, čestitajući vam, ponavljajući vam: »Radujte se u Gospodinu, božanskom ljubavniku svome!« Eva sviće dan tog sretnog dana rođendana božanskog Sunca – ljubavi naše.

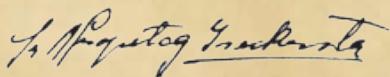
Vi ste najsretnije na tom svijetu jer ste njegove. Znam da ga ne vidite osjetno, ali tješite se, jer još samo malo časaka i sinut ćete pred njim i gledati njegovu božansku ljepotu i milotu i on će vas zagrliti i kroz nebeske redove povesti suom nebeskom Ocu kao suoje male kraljice i zaručnice. A kroz to malo časaka on u svetoj pričesti

dolazi u tajni k vama da vas zagrli od časa do časa i posve se sjedini s vama u blaženoj ljubavi. Oh, još više! On je uvijek uz vas, on vas obuhvaća svojim zagrljajem i svojim božanskim duhom i očima prodire u srce vaše. On je u vama, a vi u njemu kako sam kaže: »Tako blaguje mene, ostaje u meni i ja u njemu.«

Dakle, ne zaboravite, mile moje, da je Gospodin vrlo blizu, tu blizu vas, kamo god krenete on je s vama, uz vas. On vidi svaku vašu bol, svaki vaš uzdah, svaku vašu misao, želju, nakanu, vašu ljubav ili, oslobođi Bože, obratno. Ako je štogod u vašem srcu i nakanama, što bi ste se stidjeli pred Isusom, to sve uredite i odbacite daleko od sebe i u svetoj ispunijedi u pokajnim suzama izmirite se s njime, da uživate ove svete dane i kroz cijeli svoj život u njegovoj čistoj ljubavi.

Uvijek, a osobito kroz ove dane, činite velika i nježna djela milosrđa koliko god i komu god možete. I to miloj sirotnoj djeci i tim milim bolesnicima, jer to su njegovi miljenici. On sam kaže: »Što učinite njima meni ste učinili.« Tako ćete njega darovati i razveseliti u bližnjima svojim osobito u milim svojim sestricama.

Oh – neka sveta ljubav savlada vas, sestrice, jer ste sve jedna u Isusu. I ja vas, djeco moja, tako sve u Isusu ljubim i u njemu blagoslivljam, vaša duhovna majka

Kapitul Majke Marije Propetoga

Rim, 31. prosinca 1952.

Zadnji dan godine

Evo nas ovdje u Božjoj prisutnosti. Zadnji je dan ove godine, zadnje razmatranje kojim ćemo promotriti kako smo živjele ovu godinu, a i druge koje su prošle u našem životu te što smo zaslužile za sve zlo i dobro koje smo učinile.

Da, kćeri moje, u Božjoj prisutnosti trebamo se dobro ispitati i dati račun našem Gospodinu Isus Kristu za sve što smo učinile kroz ovu godinu i sve ostale u našem životu. Tim više trebamo dati račun za ono što nam je povjereni i preporučeno. Trebamo se pitati da li smo sve savjesno izvršili i da nismo gubili vrijeme u kojem smo mogle nešto drugo učiniti. Draže moje kćeri, svaki čas i svaka pa i neznatna stvar, ima posljedice za vječnost, jer ništa u životu nije nepromjenljivo, jer sve, kako dobro tako i zlo, neizmjerno se umnaža. Stoga kad se ispovijedam, iznesem posljedice svojih pogrešaka i plačem nad njima. Sada pišem jednom biskupu moleći ga da poradi za zvanja te mu kažem: 'Ovo će biti za vječnost, jer koliko dobra će učiniti vaša Preuzvišenost preko duša koje ćete usmjeriti za našu družbu, budući da će one raditi u bolnicama, školama, sirotištima, misijama, društvima itd.'

Gospodin Bog je rekao Abrahamu: »Mojim hodi putem i neporočan budi« (Post 17, 1). Da, kćeri moje, živite, radite, molite, razmatrajte i ispitajte svoja djela u svetoj prisutnosti Božjoj. Nije dovoljno razmatrati samo ujutro, nego čitav dan trebamo misliti na dobrotu Božju i živjeti u njegovoj svetoj prisutnosti, moleći ga da nas uzdrži i sačuva od svakoga zla. Nemojte zanemariti svoje dužnosti, pažljivo i točno izvršite svaku stvar, jer jedan zaborav ili zakašnjenje može imati teških posljedica, kao velike požare i razaranja koja su se dogodila radi nepažnje, netočnosti i nesavjesnosti. Svaka pojedina,

prema svojoj dužnosti neka se dobro ispita te unaprijed posveti više pažnje, bilo to u upravljanju ili poslušnosti; ili da radi s djecom ili bolesnicima, da je zadužena za kuhinju, rublje, vrt, za domaće životinje ili bilo koji drugi posao, jer se za sve zahtjeva točnost i odgovornost.

Kad bi barem mogle reći: uložila sam svoje napore da sve učinim dobro i upotrijebila sam svoje vrijeme za korisne stvari. Jer kako godine prolaze jedna za drugom, tako nekoja od nas neće doživjeti Novu godinu, i možda će joj ovo biti zadnja godina života, jer smo za malo vremena na ovom svijetu, te vrijeme koje nam preostaje trebamo iskoristiti za savršeno služenje Bogu.

A ako je koja sretna da može reći: sve sam učinila dobro, ali, drage kćeri, i u tom slučaju se trebamo poniziti, jer Isus kaže: »Kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: Sluge smo beskorisnel« (Lk 17, 10).

Jedna je redovnica na smrti vapila: »Bože moj, Bože moj, udijeli mi samo još jedan čas života«, želeći imati još jedan čas više, kako bi mogla s bolju, pokajanjem i djelom ljubavi dati više zadovoljštine, ali joj vrijeme nije bilo dano. Što je izgubila, izgubilo se je zauvijek i ne može se više povratiti.

Koristimo, stoga, dragocjeno vrijeme, ne gubimo ni jednog časa, jer je naše vrijeme posvećeno Bogu, spasenju duša i našem posvećenju.

Molimo Boga oproštenje za izgubljeno vrijeme koje se više neće vratiti te učinimo čvrstu odluku da ćemo biti točnije i savjesnije u svojim redovničkim obvezama i dužnostima koje će nam biti dane po svetoj poslušnosti; radimo što savjesnije i pažljivije te srcem, pameću i tjelesnim snagama sve obavljajmo u Božjoj prisutnosti, za njegovu ljubav i slavu.

Neka vas Svetogući Bog vodi i čuva,

Nagovor Majke Marije Propetoga

Caseros, 1. siječnja 1952.

Nova godina

U imenu Isusovu je sva naša moć, snaga, ljubav i naše spasenje. Nebeski Otac sve može, ali želi da sve postizavamo po imenu njegova Sina Isusa, jer njegovo ime znači spasenje. U svim svojim potrebama i žalostima zazovite Isusa i on će vam priteći u pomoć, jer njegovo je ime milosrđe i spasenje i tko ga bude zazivao bit će spašen.

Sveti Petar je činio čudesa u ime Isusovo, u njegovo ime ozdravio je uzetoga. Također su i sveci u Isusovo ime u svojem životu učinili izvanredne stvari. Kćeri moje, i vi možete postići neizmjernih milosti zazivajući s vjerom ovo presveto ime te učiniti toliko dobra dušama, ako ih poučite da zazivaju ovo slatko i moćno ime.

Promislite, kćeri moje, kako je moćno presveto ime Isusovo, kad nam Sveti Otac daje potpuni oprost, ako na času smrti, pokajani za svoje grijehe, ustima ili srcem izgovaramo ovo presveto ime. Trebate poučavati sve koji vas okružuju kako je snažna moć imena Isusova, koju nam je dao nebeski Otac za naše vječno spasenje.

Na dan Isusova obrezanja, bilo mu je dano ime Isus koje mu je od vječnosti odredio nebeski Otac, a bilo je naviješteno Mariji od Andela Gabrijela. Oh kako je neizmjerna ljubav nebeskog Oca, prema nama njegovim siromašnim i nezahvalnim sinovima na zemljì! Kćeri moje, na samu pomisao koliku nam je ljubav iskazao nebeski Otac, naše srce bi se trebalo prelijevati od ljubavi i zahvalnosti.

Želim da svaka od vas dobro shvati ljubav i moć ovog slatkog imena koje je nad svakim imenom, jer naša družba goji posebnu pobožnost Kristu Kralju, njegovu svetom imenu i

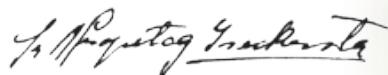
presvetom srcu Isusovu. Trebate znati da sve mi trebamo promicati štovanje i slavljenje svetog imena Isusova kako bi ga svi ljubili zazivali kao svog Spasitelja. U svojim potrebama i pogibeljima, uzmite litanije presvetog imena Isusova i molite ih s vjerom i pouzdanjem. Zazivi ovih litanija su veoma moćni, budući da se po njima postizavaju posebne milosti, ako ih se moli s vjerom i pobožnošću. Sam Isus kaže: »Što god zaište-te u Oca, dat će vam u moje ime« (Iv 16, 23). Zato, ljubljene moje kćeri, trebamo imati veliko pouzdanje i nadu u presveto ime Isusovo te ga često zazivati, osobito u časovima pogibelji duše ili tijela.

U ime Isusovo započnite ovaj prvi dan nove godine te učinite čvrste odluke da ćete vjerno odgovoriti vašem redovničkom pozivu: živjeti prema svetim Konstitucijama, opsluživati svete zavjete, disciplinu, sestrinsku ljubav i vjerno ispunjavati svoje dužnosti i obveze prema Bogu, Družbi, poglavarima i sestrama u zajednici.

Razmišljajte, kćeri moje, kako je brzo prošla ova godina tako će brzo proći i naš život i otvoriti će nam se vječnost. Stoga stvorite odluku da ćete tako živjeti kao da ćete danas umrijeti. Obnovite svoje odluke u Božjoj službi i živite u njegovoj prisutnosti tako da vaše misli, želje, riječi i djela budu samo za Boga i u skladu s njegovom presvetom voljom.

Sretne li duše koja je u životu često imala pred očima tjesnu smrt jer će biti sretna jer se po njoj radja za pravi život – život u vječnosti. To možemo usporediti s mudrim đevicama u evangelju koje dobro pripravne idu u susret zaručniku, a on ih je uveo u svadbenu dvoranu, u radost svoje gozbe. Ponavljam: iskoristite svaki trenutak, jer kako ga budemo iskorištavali takva će biti i naša vječnost.

Sve vas ljubi i blagoslivlja, vaša duhovna majka

Okružnica Majke Marije Propetoga za novu 1961. godinu

Sve za Isusa, na slavu nebeskog Oca!

Premile moje kćeri u Isusu,

u presveto ime Božje započnimo ovu godinu! Započnimo, mile moje, u presveto ime Isusovo, jer pomoć je naša u imenu Gospodnjem!

Kako sve sestre moraju biti kao jedna duša, da bude sve jedno, sve zajedničko, izabrali smo ove godinu iste zaštitnike za cijelu našu družbu i za pojedinu sestruru, da nas sve zajedno štite i pomažu, a to su naša nebeska majka – Majka Božje Milosti, majka i zaštitnica cijele Družbe te sveti Josip koji je ujedno zaštitnik cijele Družbe, da bude zaštitnik i nas svake pojedine. Pod njihovu moćnu obranu sve vas stavljam, kao i cijelu Družbu. Njima se utečimo u svakoj potrebi. A komu ćemo se i uteći, ako ne majci – Majci Božjoj, da nas ona zagovara kod nebeskog Oca i svoga božanskog Sina? Zato se stavimo pod plašt Majke Božje Milosti, da nas čuva i udjeli nam sve potrebne milosti za naše vječno spasenje, a sveti Josip da bude naš zaštitnik u svakoj pogibelji.

Kako se stavljalo na silnicu jedna ili dvije krepsti u kojima se je vježbalo kroz cijelu godinu, sada ćemo staviti ove godine svi istu krepst postavljajući je u ljubavi.

I.

1. Vježbati se u što savršenijoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu osobito u ljubavi prema svojim sestrarama, da postanemo uzor ljubavi i svetosti.
2. Vježbati se u svetoj šutnji, dotele dok svaka postane uzor sabranosti.

II.

Kroz ovu godinu naše nakane su moliti:

1. da dođe kraljevstvo Božje k nama;
2. za spasenje svijeta,
3. za svete duše čistilišta,
4. za naša redovnička zvanja,
5. za potrebe naše družbe.

Molimo, mile moje, na ovu nakanu uvijek, a posebno ove godine jer mi smo odbranice Božje i moramo moliti za spasenje svijeta, da dođe k nama kraljevstvo Božje.

Dakle, sada ponavljam i svakoj stavljam na srce: da se usavršujete u ljubavi prema Bogu, našem Gospodinu i u ljubavi prema bližnjemu, osobito prema svojim sestrama.

Sestre mile, ljubite se međusobno, to naš Gospodin zapovijeda koji reče: »Ljubite jedan drugoga, kao što sam ja ljubio vas«... (Iv 13, 34.) – »Djećice, ne ljubite riječju ni jezikom, nego djelom i istinom« (Iv 1, 3,18).

Moramo ljubiti bližnjega svoga. Raširimo svoje srce, da možemo razumjeti potrebu svakog srca, gorčinu i trpljenje svih duša. Kolike duše bi umrle daleke od Gospodina da se redovnice ne žrtvuju srcem apostola! – Isus je postavio u naše ruke srca mnogih jadnih grešnika. Zato radimo s ljubavlju za spasenje naše braće, za posvećenje i vječnu sreću naših sestara. Naš Gospodin je rekao da što činimo jednom najmanjemu, da njemu činimo. Gospodin će nas na sudnjem danu suditi po djelima ljubavi i djelima milosrđa, a osobito po duhovnim djelima milosrđa.

»Imao sam glad milosrđa, imao sam žeđu pravednosti, bio sam zapušten, bio sam zaboravljen; uništen od kušnja, potreban Boga i niste me upravili k njemu, duhovno iznemogao i niste me pomogli.«

Oh! Koliko duša trpi, a ti ostaješ hladna, bezdušna. Misli na zadnji Sud Božji i na riječi: »Odlazite od mene prokleti.« Zato, mile moje, svakome, osobito bližnjemu koji je uz nas, činimo djela milosrđa i ljubavi. Vježbajmo se posebno ovu godinu u djelima ljubavi i milosrđa; osobito se vježbajmo u srdačnoj ljubežljivosti jedna s drugom. – Ostavile smo sve i došle u ovu družbu Kćeri Milosrđa da činimo djela ljubavi i milosrđa. Zato, kćeri moje, uprimo sve sile, još ovo malo vremena što nam ostaje, da vršimo svetu volju u djelima ljubavi i milosrđa.

Mislim da je ovo moja, kao vrhovne glavarice, zadnja preporuka, pa vas sve molim u Isusu: »Ljubite Gospodina našega, ljubite se među sobom, ljubite i čuvajte milu Družbu, čuvajte i usavršavajte njezin duh, duh ljubavi i duh poniznosti... Neka prije sve propadne, ali ljubav neka ostane. Budite andeli stražari jedinstva, ljubavi i sloge, ljubav će sve na takav način održati i usavršiti.«

Zato molim da sve ostanete jedno u Isusu, kako je on sam molio. Kao vaša duhovna majka, ostajem uvijek s vama za sve duhovne stvari. S Isusom u duhu, uvijek ću biti sjedinjena s vama, prateći vas u svim vašim radovima za napredak Družbe i spasenje povjerenih vam duša. Mile moje, svima vam zahvaljujem na ljubaznim čestitkama.

Ljubeći i grleći jednu po jednu, blagoslivljujući vas, mislit će na vas vaša duhovna majka,

s. M. Patricija Jurić,
ravnateljica Dječjeg vrtića
»Marija Petković«, Zagreb

Posveta župne crkve u Srednjoj Slatini

U povijest župe sv. Franje Asiškog u Srednjoj Slatini ostat će zlatnim slovima upisan 6. listopada 2012. godine. Veličanstven događaj i višestruko slavlje zbog kojega je vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić došao čak iz Rima gdje je sudjelovao na Sinodi biskupa koju je sazvao Svet Otac Benedikt XVI., a da bi kao dobar pastir ohrabrio svoje malo stado. Tog lijepoga subotnjeg prijepodneva kardinal Puljić predvodio je svečano euahristijsko slavlje tijekom kojega je posvetio novu župnu crkvu sv. Franje Asiškog.

Povijest župe

Žitelji Bosanske Posavine, u kojoj se smještala i Srednja Slatina, u više su navrata bili protjerani sa svojih ognjišta. Crkva je bila ta koja im je ponovno davala snagu za povratak. Slatina se kao naseljeno mjesto prvi put spominje 1623. godine, a prvi zapisi o rođenima, vjenčanima i preminulima bilježe se od 1750. i svjedoče o prezimenima koja ovdje i danas postoje kao što su Jurić, Mandić, Galić... Više naseljenih mjeseta ovog dijela Posavine sačinjavalo je

jednu župnu zajednicu u Gornjoj Tramošnici. Vjernici Srednje Slatine izgradili su 1972. novu crkvu, a za zaštitnika izbrali sv. Franju Asiškog. Upravo kad je mlada župa procvala slaveći svoj dvadeseti rođendan, 1992. godine vihor je rata opustošio Slatinu. Branitelji ranjeni ili izginuli, a župljani protjerani i od tada žive u izbjeglištvu diljem svijeta, daleko od doma i domovine. Crkva, kao i većina kuća u Slatini minirana je i srušena do temelja.

Nakon desetljeća tame, u rujnu 2002. godine vlč. Ilija Orkić dolazi u Slatinu za upravitelja župe gdje nalazi šačicu hrabrih povratnika koji iz pepela podižu porušena ognjišta. S mnogo srca i duše okuplja raspršeno stado, obilazi raseljene diljem svijeta koji velikodušno prihvatiše ideju da ponovno izgrade Božji i svoj dom. Gradi se župna kuća, a 2. travnja 2005. kardinal Vinko Puljić blagoslovuje kamen temeljac nove crkve koju su s ponosom gradili svi župljani uz pomoć prijatelja i dobročinitelja.

Obnavljaju se i porušeni domovi, a Slatinci ma gdje bili u srcu nose svoju Slatinu i sve se

češće okupljaju na rodnoj grudi. Malim koracima, ali s puno vjere i nade, život se vraća i u Slatinu. Prekrasna crkva, koju Slatinci s ponosom zovu »naša katedrala«, jer svojim zvjezdanim svodom i podsjeća na zagrebačku katedalu, budi novu nadu i jača vjeru u bolje sutra.

Novi početak

Današnja posveta crkve, kad se slavi 40. obljetnica osnutka župe, spomen 20. obljetnice rušenja prijeratne crkve, 10. obljetnica od dolaska prvog poslijeratnog župnika u tada potpuno porušenu župu, sve se slilo u veliko slavljeničko hvala Bogu za novi početak.

Uz župnika domaćina vlč. Marka Stipića te prijašnjega župnika preč. Iliju Orkića, sadašnjega kancelara Vrhbosanske nadbiskupije, na misi je suslavilo 20-ak svećenika. Osvrnuvši se na svoj boravak u posjetu institucijama Europske unije u Bruxellesu, kardinal Puljić je rekao da je upozorio Europu da se ne-

će umoriti govoriti o opstanku Hrvata u Bosni i Hercegovini, o kojima ovisi i opstanak Katoličke crkve u BiH.

Ističući da je radostan što se župljeni s ljubavlju zauzimaju za svoju župu, kardinal je poručio: »Hrabrim vas u toj ljubavi! Volite svoje, volite svoje korijene! Ova crkva neka predstavlja u svijetu vas, jer vi ste ta Crkva! Danas se radujemo, jer ova crva kao da kaže: opstat ćemo, živjet ćemo, bit ćemo ono što jesmo korijenom. Zato se radujem, jer je Bog naše utočište, naš oslonac, izvor naše radosti i nade.« Iz vjere kročimo u budućnost.

Pojašnjavajući značenje posvete oltara i ostalih dijelova crkve, naglasio je da smo hram Božji te da zato trebamo biti svjesniji sebe, a na kraju je rekao: »Ova posveta treba nas učiniti jačima u vjeri, sposobnijima, hrabrijima i ustrajnijima u traženjima i ostvarenjima svoga prava. Bog želi svoja djela izvoditi po nama. Zato vas hrabro pozivam: iz te vjere kročimo u budućnost! Neka sudbina budućnosti naše bude u Božjim i našim rukama! Nemojmo se bojati tražiti svoja prava! Nemojmo se bojati zastupati ono što je pošteno i čestito! Biti čovjek poštenja, čovjek čestitosti, to treba plaćati cijenom za koju nikada ne želite, jer što je Božje ne propada. S Božjom milošću gradimo hrabru vjeru za budućnost u ovome kraju!« Svim dobročiniteljima koji su pomogli izgradnju crkve poručio je da budu radosni jer su svojim prilozima simbolično ugrađeni u taj doista lijep Božji hram.

Naša zagovornica

U tom svečanom slavlju u oltar su ugrađene moći bl. Marije Propetoga koje je u procesiji nosila s. M. Patricija Jurić, domaća kćer, članica Družbe Kćeri Milosrđa. Sutradan na misnom slavlju, na kojem se okupio lijep broj vjernika

župnik je pozvao s. Patriciju da pojasni na koji način častiti blaženičine moći. Osim što je župljane upoznala s likom ove velike i svete žene s. Patricija ih je pozvala da joj se svakodnevno utječu u svim potrebama, a posebno da svakog devetog u mjesecu, kada je spomen njezina prijelaza u vječnost časte njezine moći. I kao što u srcu nose svoju Slatinu ma gdje bili neka nose i lik bl. Marije Propetoga kao svoju novu zagovornicu. A to što je upravo bl. Marija Propetoga od danas u Slatini župnik don Marko nazvao je »izmjenom duhovnih dobara« i pojasnio: »Evo, s. Patricija je otisla u Družbu Kćeri Milosrđa koju je bl. Marija Propetoga osnovala, a sada ona dolazi k nama u Slatinu da zajedno s nama izmoli snagu i vjeru u novi početak i bolje sutra.«

Među više od tisuću vjernika na misi su sudjelovali i: s. M. Jasmina Gašparović, provincialna zamjenica, sestre iz Šikare s. M. Ilijana Markanović i s. M. Kalista Grbeš, kum crkve Juro Kuprešak, domaći sin, predstavnici vlasti iz BiH i Republike Hrvatske i mnogi drugi. Nazočni su bili vjernici iz dviju partnerskih župa iz austrijske biskupije Graz – Seckau, župa St. Margarethen an der Raab i Pischelsdorf, koje više godina pomažu obnovu crkve i toga kraja. Oni su zajedno sa zborom župe sv. Antuna Padovanskog iz Žepča, predvođeni s. Samuelom Markanović, predvodili euharistijsko pjevanje i poslije mise sudjelovali u kulturno-umjetničkom programu prigodnim koncertom, a nastupilo je i nekoliko KUD-ova iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske.

Na kraju svečanoga ručka kardinal se starnom pjesmom dirljiva sadržaja »Tebi majko, misli lete...« oprostio od Slatine i vratio u Rim.

Proslavi posvete crkve prethodila je trodnevna duhovna obnovu pod geslom *Pripravite put Gospodinu* koju je od 3. do 5. listopada predvodio don Nikica Jurić, domaći sin.

Milosrđe ne poznaje granice

*Mira Tomas, mr. farmacije
članica Suradnica Kćeri Milosrđa,
Stablina-Ploče*

To je bio dan što ga učini Gospodin. Sunčanog nedjeljnog jutra 21. listopada 2012. krenule smo Marija Lovrić i ja s našom s. M. Srebrenkom Paleka, novom članicom povjerenstva za promicanje štovanja bl. Marije Propetoga u župu Čerin i susjedno mjesto Blatnicu (BiH). Misno slavlje u Blatnici u crkvi sv. Franje predvodio je fra Dario Dodig, a u Čerini u župi sv. Stjepana prvomučenika fra Miljenko Mika Stojić. Oni su svojim vjernicima najavili da će nakon misnoga slavlja s. Srebrenka govoriti o bl. Mariji Propetoga, a nakon toga će biti izložen njezin relikvijar na štovanje. Moglo se čuti da je blaženica živeći u Kristu i za Krista u svakom siromahu prepoznavala Boga, pa njezinu ljubavi i milosrđu nije bilo granica. Njezino je rodno Blato bilo pogodjeno siromaštvo i bijedom, ali je ona, s dubokim pouzdanjem u Krista, iznalažila načina da nahrani mnoga gladna usta i othrani siročad.

Odlaskom s ovoga svijeta nastavila je svoje milosrđe širiti preko svojih sestara, Kćeri Milosrđa, ali i mnogih koji rado i vrlo dosjetljivo pomažu njihova djela milosrđa potpomažući Zakladu »Bl. Marija Petković« koju su sestre za te svrhe osnovale.

Dok su relikvije bile na oltaru, a sestra govorila, blaženica kao da je svojim duhom bila prisutna tu među nama i kao da nam je govorila o današnjoj bijedi u kojoj manjka i duha i kruha: »Tu sam pored tebe, ali ti me ne vidiš.« Svjedočanstvom naše blaženice Gospodin i danas traži hrabru, vrsnu, snažnu ženu i majku preko koje će širiti svoje milosrđe. Čuvši ukratko o životu i djelu bl. Marije Propetoga vjernici su s puno pouzdanja pristupili čašćenju moći i snažnom se vjerom utjecali u njezin zagovor. Iako i sami pogodjeni teškom materijalnom i moralnom krizom, vjernici su otvorili svoja srca i svoje duše i pokazali da vide i potrebnije od sebe. Pokazali su da su to spremni i ono malo što imaju podijeliti s potrebitima i poduprijeti rad Zaklade koja je i nastala da bi se pomagalo najpotrebnijima.

Blaženičina misao vodila je u cijelom njezinu životu i sve što je ostvarila dade se svesti na Isusovu riječi: »Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Mt 25, 45).

Od srca zahvaljujemo braći franjevcima i svim vjernicima na iskazanom gostoprivrstvu, a dragi Bog neka im po zagovoru bl. Marije Propetoga udijeli svaki blagoslov.

Marija Šarić,
prof. hrvatskoga jezika

Hodočašće Zemuničana – od Blata do Međugorja

Na hodočašće smo krenuli 27. listopada u 6 sati ujutro, iako nam najave prognostičara nisu obećavale lijepo vrijeme, optimizam i veselje nas nije napušтало. Krenuli smo na put osnaženi vjerom i željom da posjetimo mjesto iz kojeg je potekla naša blaženica i utemeljiteljica Družbe Kćeri Milosrđa kojoj pripadaju i naše časne sestre.

Putovanje smo započeli molitvom slavnih otajstava krunice i pjesmom a među njima bile su i one posvećene blaženici, poput *Velika ženo Hrvata, Marija dijete u Blatu se rodi* i druge.

Uz kraća stajanja stigli smo do Orebica gdje smo se ukrcali na trajekt i stigli na Korčulu. Dok smo se vozili prema Blatu, rodnom mjestu naše blaženice, naš župnik don Zdenko Dundović govorio nam je o bl. Mariji Propetoga. Čuli smo tako da je na nju velik utjecaj imao njezin otac koji je, unatoč svom bogatstvu, imao milosrđa prema siromašnima i nemoćnim. Čuli smo da joj je savjetima puno pomogao dubrovački biskup dr. Josip Marčelić i da je na njegov poticaj i nalog, pod njegovim vodstvom, 1920. godine osnovala Družbu Kćeri Milosrđa. Osim u svom

rodnom Blatu Marija Propetoga preuzela je brigu i za siromašne u Južnoj Americi, a posebnu pažnju poklanjala je uvijek siromašnoj djeci.

Kad smo stigli u Blato prvo smo posjetili župnu crkvu Svih svetih, a zatim smo došli u blaženičino svetište gdje su nas redovnice srdačno dočekale, a posebno naša sestra Andriana koja je bila na službi u Zemuniku.

U svetištu smo imali svetu misu na kojoj smo uz pratnju naše s. Vladislave pjevali blaženici posvećene pjesme. Nakon svete mise 92-godišnja s. Hijacinta ispričala nam je svoja sjećanja na blaženicu koja se o njoj skrbila i primila je najprije u sirotište, a potom i u Družbu. Dirljivo je bilo čuti kako opisuje svoj susret s blaženicom kad joj je kao maloj, siromašnoj djevojčici Majka Marija Propetoga donijela malo dar. U njezinu se govoru moglo osjetiti ono

djetinje veselje kojim je primila taj znak ljubavi i milosrđa Majke Marije Propetoga.

Spoznali smo da je bl. Marija Propetoga uistinu bila velika žena Hrvata. Sebe, svoje bogatstvo i svoj cijeli život posvetila je najsilomašnijima i najmanjima. Služila im je i u drugim krajevima svijeta, ali nikad nije zaboravljala svoje domovine. Svetište naše blaženice napustili smo ispunjeni vjerom, pouzdanjem i zahvalnošću redovnicama koje su nas s ljubavlju primile.

Razgledali smo Vela Luku, a potom i Korčulu gdje smo prenoćili i ujutro se zaputili u Međugorje. Nakon svete mise pohodili smo brdo ukazanja moleći se nebeskoj Majci Mariji za njezin blagoslov. Duhovno obnovljeni vratili smo se svojim kućama zahvalni svima koji su nam omogućili ovo hodočasničko putovanje koje nas je osnažilo i utvrdilo u vjeri.

Ljubav je djelotvorna

s. M. Srebrenka Paleka,
članica povjerenstva za promicanje
štovanja bl. Marije Propetoga

Uz Božju pomoć i blagoslov s Marijom Lovrić sam 28. listopada pohodila župu sv. Stjepana prvomučenika u Opuzenu, a 11. studenog župu sv. Jurja mučenika u Desnama i Presvetoga Trojstva u Rogotinu. Govoreći o našoj blaženici nastojala sam vjernicima približiti našu Majku, njezinu karizmu ljubavi i milosrđa u službi bližnjega, posebice onih najpotrebnijih – bolesnika, staraca, siročadi. Nastojala sam im, što je moguće zornije, oslikati njezino životno geslo kojim se vodila od svoga djetinjstava: »Ljubav je jedino sredstvo kojim se Bogu služi.« Zato je ništa nije moglo sprječiti na putu dobra i potpune pripadnosti Bogu. Posebno sam im istaknula da blaženičina karizma i danas živi preko Zaklade »Bl. Marije Petković«, a da ta njoj posvećena zaklada može živjeti potrebni su

velikodušni ljudi koji će znati dati ne samo od svoga suviška, nego i od svoje sirotinje, poput one darežljive udovice iz Evanđelja koja je dala ono malo što je imala.

Upravo su na to na kraju mise svoje župljane potaknuli don Stipe Jerković, župnik iz Opuzena i don Tihomir Jurčić, župnik Desana i Rogotina. Pozvali su ih da u pobožnoj sabranosti i čvrstom vjerom pristupe štovanju blaženičinih moći, što su oni doista i učinili, jer je izraz njihova lica svjedočio o tomu.

Zahvalna sam Bogu i njima što su mi omogućili govoriti vjernicima o našoj blaženici i potaknuti ih da joj se utječu u zagovor. Neka ih Bog, po zagovoru naše Majke Marije Propetoga blagoslovi i obdari svakim dobrom.

s. M. Agneta Juka,
upraviteljica Zaklade

Rad Zaklade »Blažena Marija Petković« (2005.-2013.)

Milosrđe prema najpotrebnijima, siromašnima i bolesnima bio je životni put na koji se odvažila bl. Marija Propetoga i u njemu pronašla smisao svoga vjerničkoga života. Božji poziv na takvo djelovanje osjetila je u svom srcu još kao dijete, dok je oko sebe gledala materijalno i duhovno siromaštvo. Odgovor na taj poziv u njoj je polako rastao i dozrijevao, a na poticaj dubrovačkoga biskupa mons. Josipa Marčelića sazrio u osnutak redovničke zajednice, Družbe Kćeri Milosrđa. Ne oslanjajući se na svoje sile, nego na Božju providnost, predano je živjela i svjedočila Božje milosrđe od svoga Blata preko mnogih mjestra u tadašnjoj državi, a potom i u svijetu. Tadašnje teške okolnosti u kojima se živjelo nisu je zastrašile, nego su joj pokazivalle koliko je nužno iznalaziti uvijek nove i nove načine da se prikupi ono neophodno za život mnogim potrebnicima – od zapuštenih starača i bolesnika do djece siročadi za koju se nije imao tko brinuti. Obilazila je one imućnije i poticala ih da dio svojih dobara podijele s onima koji oskudijevaju. Bile su to čuvene prošnje po Slavoniji i drugim krajevima u koje je spočetka i sama išla, a potom su to činile njezine sestre. U ta vremena bio je to pothvat povezan s velikim naporima, pa i opasnostima, ali milosrdna ljubav koja ih je na to tjerala davala im je snage i ono što se drugima činilo neostvarivo nji-

ma je bilo moguće. Zadivljujuće je kolikima su mogle pomoći time što su uprosile i dopremile u Blato i na otok Korčulu. Još je više onih kojima su uz materijalnu pomoć pružile i duhovnu, jer to svjedočanstvo zauzetosti za bližnjega u potrebi mnoge je taknulo i potaknulo na zakret u vjeri.

Zaklada »Bl. Marija Petković« krenula je tim Majčinim putem 10. prosinca 2005. godine, kada je službeno predstavljena u crkvi sv. Josipa na Trešnjevcu u Zagrebu. Kroz ovih sedam godina, zahvaljujući dobroti mnogih, uspjela je pružiti pomoć obiteljima s brojnom djecom i onima s bolesnom djecom te pomoći u školovanju djece i mladih iz obitelji slabijega imovinskog stanja, a uz pomoć kolikih i kolikima razine je i iz sljedećega prikaza.

Članovi podupiratelji Zaklade:

Godina	Pojedinci	Pravne osobe	Ukupno
2005.	96	6	102
2006.	148	11	159
2007.	127	17	144
2008.	127	4	131
2009.	11	3	14
2010.	44	1	45
2011.	108	1	109
2012.	40	1	41
Ukupno	701	44	745

Pružena pomoć:

Školska godina	Mjesečna pomoć i stipendije	Jednokratna pomoć
2006./2007.	65	34
2007./2008.	67	27
2008./2009.	78	4
2009./2010.	59	25
2010./2011.	55	29
2011./2012.	60	59
Ukupno	384	178

Kroz ovu školsku godinu 2012./2013. Zaklada mjesečno pomaže 65 obitelji, od toga 30 pomoći obiteljima s brojnom djecom i 35 stipendija. Također je do sada pruženo 40 jednokratnih pomoći.

Zahvaljujemo dobrom Bogu i svim dobročiniteljima koji su se na razne načine uključili u ovo djelo milosrđa, a posebice članovima podupirateljima Zaklade, povremenim podupirateljima i udrugama »Suradnici Kćeri Milosrđa« u Pločama, na zagrebačkoj Trešnjevc i Vancouveru. Zahvaljujemo svim drugim dobročiniteljima naših zajednica koji velikodušno daruju svoje vrijeme i razne vještine u pripravi i izradi rukotvorina, poput adventskih vjenčića, božićnih i uskrsnih ukrasa, kolača, dalmatinskih svenira, kojima na prodajnim izložbama prikupljamo sredstva za našu zakladu.

Hvala i onima koji vrlo dosjetljivo sudjeluju u organiziranju tih izložbi i njihovu provođenju, većinom prateći naše sestre prigodom pohoda župama u čemu im višestruko pomažu. Velika hvala djeci u skupinama »Biseri Očeva milosrđa« iz Ploča, Dubrovnika i Splita koji se rado i vrlo uspješno uključuju u ove pothvate. Hvala mještanima Blata i Vancouvera koji na poticaj naših sestara umjesto vjenaca za svoje pokojne novac doniraju Zakladi.

U ovo božićno vrijeme koje nas poziva na darivanje jedni drugih potičemo vas da se uključite u ovo djelo milosrđa i pomognete rad Zaklade. Podupiratelj Zaklade može postati svaka fizička i pravna osoba koja to želi. Ponajprije se traži raspoloživost za druge i solidarnost s njima u njihovim osnovnim životnim potrebama. Pravne ili fizičke osobe u Zakladu se službeno uključuju ispunjavanjem pristupnice koju se može dobiti u središtu Zaklade u Zagrebu, Mallinova 4.

Članovi – podupiratelji mogu biti trajni i povremeni. Trajni su oni koji se službeno upisuju pristupnicom, a povremeni su oni koji se u nekom trenutku uključuju materijalnim i duhovnim prilogom prema svojim mogućnostima. I jedni i drugi mogu pomagati kad god osjetе potrebu da nešto daruju, kako bi Zaklada mogla djelovati.

Članovi podupiratelji obvezuju se da će godišnje u korist Zaklade uplatiti: kunsku protuvrijednost od najmanje 250 eura (pravne osobe), odnosno 25 EUR (fizičke osobe).

Duhovno članstvo znači darivanje molitve i žrtve za nakane Zaklade, jer upravo molitva i žrtva i poticanje drugih na darivanje velik je doprinos našem radu.

Dodjeljivanje pomoći određuje se na temelju pravilnika koji određuju raspisivanje natječaja jednom godišnje za pomoć obiteljima i stipendije za školovanju djece i mladih, a provodi se početkom rujna.

Gospodin koji nam dolazi kao malo dijete, potrebno brige i ljubavi svojih bližnjih, neka nas ispuni hrabrošću darivanja da naša srca postanu osjetljiva za potrebe drugih i velikodušna u djelotvornoj ljubavi.

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kveteček
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi dvomjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale
europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: 2390001-1100341407

devizni račun: IBAN: HR26 2390 0011 1003 4140 7,
Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kućna matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kcceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

**Iskreno zahvalni
za svaki i najmanji dar!**

Vaše sestre Kćeri Milosrđa
i štićenici Zaklade »Bl. Marija Propetoga«

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Žiro račun: 2408002-1100022172

Devizni račun: 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvalni smo svim župama u kojima smo mogli posvjedočiti o karizmi bl. Marije Propetoga i njezine Družbe Kćeri Milosrđa, a posebice župama koje smo posjetili uz odobrenje njihovih župnika:

fra Dario Dodig – župa sv. Stjepana

Prvomučenika, Čerin, BiH

vlč. Antun Sente – župa sv. Nikole biskupa,
Stenjevec II, Zagreb

don Stipe Jerković – župa sv. Stjepana
Prvomučenika, Opuzen

fra Robert Perišić – župa sv. Križa, Siget,
Zagreb

fra Ivica Vrbić – župa sv. Leopolda Mandića,
Dubrava, Zagreb

mons. Josip Čorić – župa sv. Petra, Ivanić Grad

fra Nedjeljko Šabić – župa sv. Ante
Padovanskog, Tučepi

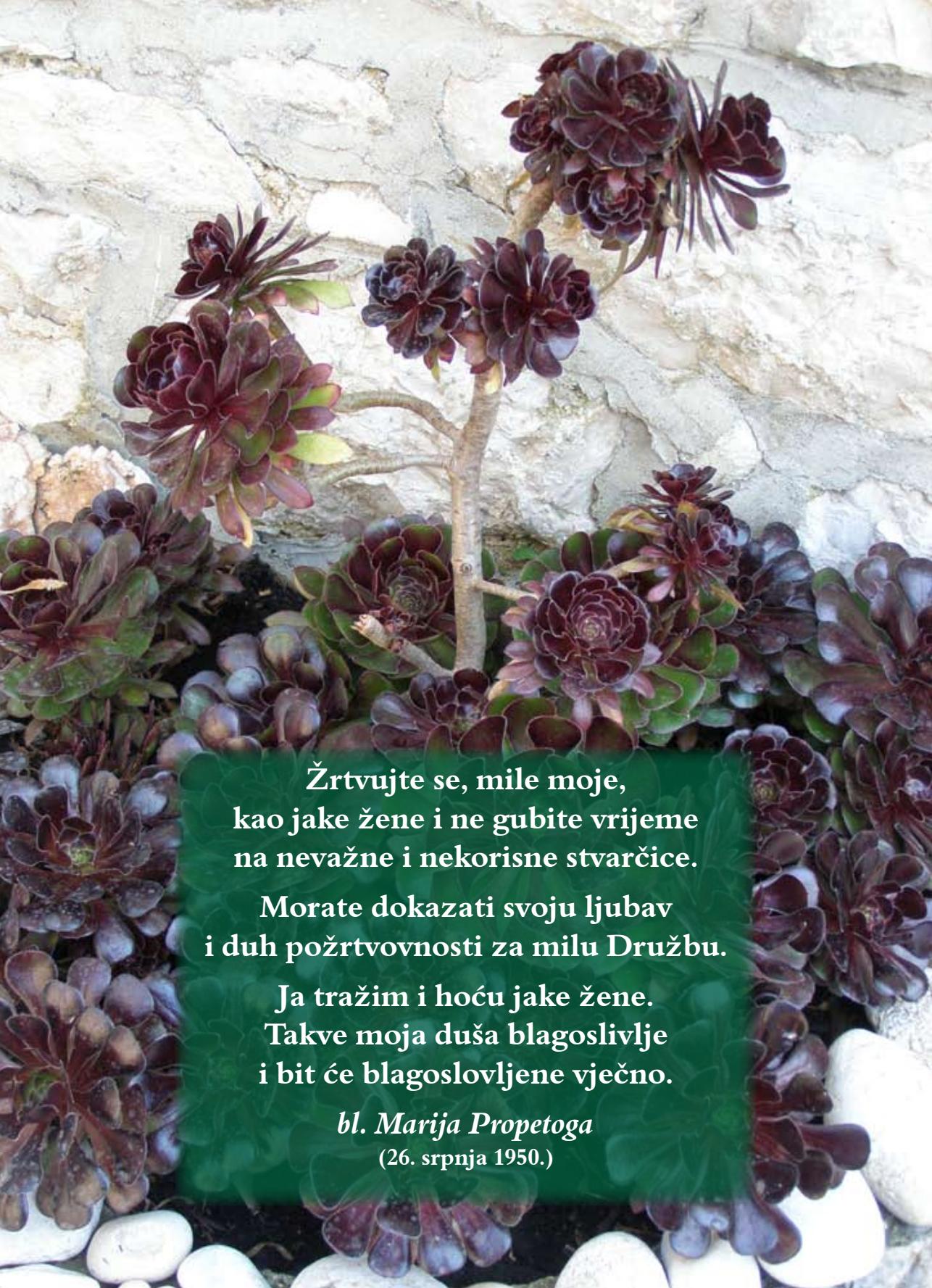
Radujemo se i novim susretima:

16. prosinca – župa Uznesenja BDM, Škabrnja

16. prosinca – župa Gospina uznesenja, Zaoštrog

23. prosinca – Župa Presvetoga Trojstva, Turnašice

Objašnjenje uz naslovnicu – božićni ugodaj u blaženičinu svetištu u Blatu.

Žrtvujte se, mile moje,
kao jake žene i ne gubite vrijeme
na nevažne i nekorisne stvarčice.

Morate dokazati svoju ljubav
i duh požrtvovnosti za milu Družbu.

Ja tražim i hoću jake žene.
Takve moja duša blagoslivlje
i bit će blagoslovljene vječno.

bl. Marija Propetoga
(26. srpnja 1950.)